

[Pilgaard Andersen]

fald en erkendelse af, at nogle af de ting, der står i betænkning III, burde have været rettet.

Så er der igen påstanden om, at der er børn nok. Jeg vil gerne overrække ministeren mine breve. Deri står nemlig nogle adresser, både i Bangladesh og i forskellige andre lande, som man kan skrive til for at få de fornødne oplysninger. Derved mener jeg, vi kan få undersøgt, om påstande om, at der er børn nok, er rigtige.

Jeg vil sige til hr. Bolvig, at jeg meget gerne vil støtte forslaget om, at der bliver nedsat et udvalg, der skal undersøge, om der er børn nok. Jeg mener, det er meget vigtigt. Men jeg vil samtidig sige, at jeg ønsker, at dette udvalg ikke skal være embedsmandsstyret. Jeg mener, at nogle af interesseorganisationerne bør være repræsenteret i dette udvalg. Jeg vil gerne henstille til justitsministeren at overveje at nedsætte dette udvalg og dermed prøve at få nogle af de fremsatte påstande ryddet af vejen, hvis de ikke er rigtige. Jeg er overbevist om, det er rigtigt, at der er børn nok.

Samtidig vil jeg gerne afæske justitsministeren et svar på, om ikke det er rimeligt, at de børn, der er til adoption, fortrinsvis skal adopteres til barnløse ægtepar, som er godkendt. Jeg mener, det er rimeligt, at vi tilgodeser disse familier, men jeg må erkende, at jeg op til flere gange har set, at familier, hvor der er biologiske børn, bliver tilgodeset.

Et andet problem, som også er blevet rejst, drejer sig om den sortering, der foregår, og om den socialrådgiver, der bliver sendt ud til afhøring af adoptanterne. Jeg har været vidne til, at der er socialrådgivere, der er kommet tilbage til socialudvalget og har nævnt noget om de økonomiske forhold, at adoptanterne har betalt så og så meget i skat, at de havde en landbrugsejendom, der havde en eller anden værdi, og en besætning, der var så og så stor. Jeg var rystet, da jeg hørte, at det var hendes måde at kvalificere disse forældre på. Hvad med arbejdsmand Petersen, der bor på 7. sal? Skal han ikke have nøjagtig samme chance for at adoptere børn? Jeg mener nok, at det er et område, vi bør se på. Jeg mener, det er helt relevant, at vi får det undersøgt.

Jeg må til slut sige, at jeg er modstander af den enorme undersøgelse, der skal foregå, for at man kan blive godkendt til adoptanter.

Vi drømmer vel ikke om at begynde at undersøge familier, der har indgået ægteskab. Og skulle der være et enkelt barn, der ulukkeligvis skulle få nogle problemer, mener jeg, at vi i samfundet har en social sikring, der er bygget sådan op, at det også kan løse de problemer. Det er i meget, meget få tilfælde, at det vil være nødvendigt.

Jeg har med denne debat gerne villet være med til at åbne for noget, men der er i hvert fald ikke endnu kommet nogen åbning nogen steder. Jeg håber, det kan lykkes endnu.

**Mette Madsen (V):**

Jeg vil gerne svare hr. Pilgaard Andersen på det, han påduttede os; der mente, at det havde været fornuftigt at starte med en rundbordssamtale om disse ting, for der blev lagt i det fra hr. Pilgaard Andersens side, at det var, fordi vi så ville skøjte let hen over problemerne, at vi i virkeligheden ikke ønskede at gøre noget ved dem.

Jeg tror nok, at jeg begyndte med at sige det før, ellers vil jeg gerne sige det nu, at vi, der står her i dag og debatterer adoption, nok alle sammen har den største medfølelse med de ægtepar, hvis højeste ønske er at få børn og derfor, hvis det ikke lykkes for dem selv, ønsker at få et adoptivbarn. Vi har også det største ønske om, at de så, når de henvender sig til myndighederne, får en hensynsfuld behandling. Men man kan ikke undgå, når man skal undersøge, om et hjem er egnet, at stille nogle spørgsmål, som går meget nær på det, vi kalder vores privatliv, og når jeg gerne ville, at vi skulle starte, som hr. Pilgaard Andersen kalder det, bag lukkede døre, er det, fordi der også, som det fremgår af betænkningen, skal stilles ret nærgående spørgsmål om folks intime liv. Jeg mener også, det må spille en meget stor rolle, når man skal vurdere et hjem, om de to mennesker, der skal være forældre til et fremmed barn, har det godt og varmt med hinanden.

Der er mange spørgsmål, man ikke kan undgå, men dem kan vi jo ikke drøfte i enkeltheder her i salen ud fra de journaler, som fru Inger Stilling Pedersen henviste til at hun havde modtaget. Jeg vil gerne stadig væk foreslå, at vi sætter os sammen og snakker om de konkrete eksempler og derudfra drager nogle generelle linjer, som vi så kan lægge frem i retsudvalget.